

Sygn. akt VI P 570/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 28 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Agnieszka Turowska
Protokolant:	Mirosława Marszałek

po rozpoznaniu w dniu 23 czerwca 2016 r. w Gdańsku na rozprawie

sprawy K. Z.

przeciwko Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. Odstępuje od obciążania powódki kosztami zastępstwa procesowego ;

UZASADNIENIE

K. Z. wystąpiła z pozwem przeciwko Funduszowi Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych z siedzibą w W. o zasądzenie na jej rzecz kwoty 307 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 24 października 2013 r do dnia zapłaty. W uzasadnieniu pozwu wskazała ,że na żądaną w pozwie kwotę składa się część zasądzonego przez Sąd Rejonowy w E. wynagrodzenia za luty 2010 r , która nie została przez jej byłego pracodawcę zapłacona.

Pozwany domagał się oddalenia powództwa w całości wskazując ,że strona wnosząca pozew nie wykazała , kiedy nastąpiła niewypłacalność pracodawcy w rozumieniu ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy .

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny :

K. Z. w dniu 1 kwietnia 2007 r zawarła umowę o pracę na czas określony do dnia 30 kwietnia 2012 r z (...) spółką z.o.o .

(dowód: umowa o pracę k: 83)

K. Z. i inni pracownicy w marcu 2010 r , kiedy przyszli do pracy nie zostali wpuszczeni na teren zakładu. Potem w kwietniu i maju już nie pracowali. Zakład został zamknięty , nie działały telefony . Potem uruchomiono produkcję i część pracowników zatrudniono na podstawie umów zlecenia .

(dowód : przesłuchanie powódki k: 75 w zw. z k: 116-117

12 kwietnia 2010 r otrzymała od pozwanego oświadczenie woli o wypowiedzeniu jej umowy o pracę z zachowaniem dwutygodniowego okresu wypowiedzenia .

(dowód: rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem k: 85)

Umowa o pracę powódki uległa rozwiązaniu w dniu 1 maja 2010 r .

(dowód : świadectwo pracy k: 87-88)

Powódka wystąpiła z pozwem przeciwko (...) spółce zoo o zapłatę wynagrodzenia w kwocie 8 339,37 zł .

(dowód; pozew k 79-82)

Sąd Rejonowy w E. wyrokiem z dnia 28 maja 2013 r zasądził na jej rzecz żadaną kwotę . W tym 307 zł tytułem wynagrodzenia za luty 2010 r . Apelacja od tego wyroku została oddalona .

(dowód; wyrok SR w E. k: 90-97, wyrok SO w E. k: 98-100)

Postanowieniem z dnia 17 grudnia 2012 r Sąd Rejonowy (...)w G.Wydział Gospodarczy KRS rozwiązał (...) spółkę zoo z siedzibą w S. . Likwidatorem wyznaczył adwokata P. K. .

(dowód; postanowienie z dnia 27 grudnia 2012 r k: 86)

K. Z. wystąpiła do pozwanego w dniu 02 września 2013 r z wnioskiem indywidualnym domagając się wypłaty na swoją rzecz łącznej kwoty 8 336,68 zł . Pozwany na podstawie art. 20 ust 1 w zw. z art. 12 ust. 3-5 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy odmówił wypłaty ze środków funduszu należności ujętych we wniosku.

(dowód: wniosek indywidualny k: 48 -49, pismo z Funduszu k: 50-52)

Komornik przy Sądzie Rejonowym w E. prowadził postępowanie egzekucyjne z wniosku wierzyciela P. S. z dnia 11 maja 2011 r przeciwko dłużnikowi (...) spółce zoo . Postępowanie to zostało przez niego umorzone w dniu 27 czerwca 2013 r wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji .

(dowód: wniosek egzekucyjny k: 21-22, zawiadomienia o wszczęciu egzekucji i zajęciu rachunku bankowego k: 23 25, zajęcie wierzytelności k:26 -27, postanowienie k: 38)

W dniu 15 listopada 2012 r wydał postanowienie o sporządzeniu planu podziału z kont bankowych z dnia 15 listopada 2012 r .

(dowód: postanowienie k: 34-36)

W dniu 11 lutego 2014 r przed notariuszem B. M. zawarty został akt notarialny na podstawie którego A. K. działający w imieniu (...) spółki zoo w likwidacji z siedzibą w S. zawarł ze spółką z ograniczoną odpowiedzialnością (...) umowę sprzedaży nieruchomości za łączną kwotę 1 100.00 zł . Strony postanowiły ,że cała cena zostanie zapłacona poprzez potrącenie wierzytelności przysługujących spółce .

(dowód: akt notarialny k: 53-60)

Likwidator byłego pracodawcy powódki w sprawozdaniu z działalności za rok 2012 r wskazał ,że w okresie sprawozdawczym spółka nie prowadziła działalności w zakresie przetwórstwa rybnego oraz ,że spółka nie prowadzi faktycznej działalności od marca 2010 r . Nie zatrudniała także pracowników na podstawie umowy o pracę. Działalność gospodarcza spółki w okresie sprawozdawczym zamknęła się pod stronie pasywów i aktywów kwotą 3 746 631 zł .

(dowód: sprawozdanie likwidatora za 2012 r k: 104 -107)

W 2013 r spółka w dalszym ciągu nie prowadziła działalności w zakresie przetwórstwa rybnego . 3 października 2013 r Sąd Rejonowy w E. Wydział V Gospodarczy wydał postanowienie na podstawie którego oddalono wniosek o ogłoszenie upadłości . W tym okresie spółka nie przyniosła strat.

(dowód: sprawozdanie likwidatora za 2013 r k 108-109)

Były pracodawca powódki opłacał podatek od nieruchomości oraz opłatę z tytułu użytkowania wieczystego . Ostatnia wpłata z tytułu podatku od nieruchomości wpłynęła w marcu 2012 r, a z tytułu użytkowania wieczystego w kwietniu 2009 r .

(dowód: pismo z Urzędu Miejskiego w P. k: 125)

Spółka prowadziła działalność od 1 czerwca 2006 r do 31 grudnia 2006 r oraz od 1 kwietnia 2007 r do 31 lipca 2010 r , opłacała składki FUS FUZ i FPiPGŚP. Na jego koncie figuruje zaległość w łącznej kwocie 89721,65 zł za okres od lutego 2010 r do kwietnia 2010 r .

(dowód; pismo z ZUS k: 127)

Ostatnią deklarację roczną o pobranych zaliczkach na podatek dochodowy Pit -4R spółka złożyła za 2010r . W dniu 22 września 2014 r została wykreślona z KRS.

(dowód; pismo Naczelnika (...) Urzędu Skarbowego w G. k: 131)

Spółka była płatnikiem (...) Urzędu Skarbowego w G. w okresie od 23 sierpnia 2006 r do 22 lipca 2011 r i w tym czasie nie posiadała zaległości podatkowych .

(dowód pismo Naczelnika (...) Urzędu Skarbowego w G. k: 132)

Sąd Rejonowy zważył ,co następuje:

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentów prywatnych znajdujących się w aktach sprawy oraz na podstawie dokumentów urzędowych i zeznania powódki .

Sąd uznał zeznania powódki za wiarygodne bowiem były one spójne , logiczne a ponadto potwierdzały je również pośrednio dokumenty złożone do akt sprawy .

Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego powódka pracowała przez kilka dni marca 2010 r a potem pracodawca zaprzestał wpuszczania pracowników na teren zakładu pracy . W późniejszym okresie otrzymali oni wypowiedzenia umów o pracę i świadectwa pracy .

K. Z. w niniejszym procesie domaga się zasądzenia kwoty 307 zł tytułem pozostałej do wypłaty części wynagrodzenia za pracę w lutym.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było ustalenie czy a jeżeli tak to kiedy pozwana spółka stała się niewypłacalna w rozumieniu ustawy o ochronie roszczeń pracownika wobec niewypłacalności pracodawcy .

W związku z czym przedmiotem oceny i rozważań Sądu poddane były regulacje zawarte w treści ustawy z dnia 13 lipca 2006 roku o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy. (Dz. U z 2006 roku, Nr 158, poz. 1121 ze zmianami)

Zdaniem Sądu zgłoszone w przedmiotowej sprawie powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Wskazać należy, iż zgodnie z art. 3 ust. 1 cyt. ustawy niewypłacalność pracodawcy zachodzi, gdy sąd upadłościowy, na podstawie przepisów Prawa upadłościowego i naprawczego, wyda postanowienie o:

- 1) ogłoszeniu upadłości pracodawcy obejmującej likwidację majątku dłużnika;
- 2) ogłoszeniu upadłości pracodawcy z możliwością zawarcia układu;
- 3) zmianie postanowienia o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu na postanowienie o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku dłużnika;
- 4) oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości pracodawcy, jeżeli jego majątek nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania;
- 5) oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości w razie stwierdzenia, że majątek dłużnika jest obciążony hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym lub hipoteką morską w takim stopniu, że pozostały jego majątek nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania.

Ponadto w myśl art. 8 ust. 1 cyt. ustawy niewypłacalność pracodawcy zachodzi również, gdy w postępowaniu krajowym w razie niezaspokojenia przez pracodawcę roszczeń pracowniczych z powodu braku środków finansowych:

1) na podstawie przepisów Prawa upadłościowego i naprawczego sąd upadłościowy wyda postanowienie o umorzeniu postępowania upadłościowego obejmującego likwidację majątku upadłego, jeżeli:

a) majątek pozostały po wyłączeniu z niego przedmiotów majątkowych dłużnika obciążonych hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym lub hipoteką morską nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania,

b) wierzyciele zobowiązani uchwałą zgromadzenia wierzycieli albo postanowieniem sędziego-komisarza nie złożyli w wyznaczonym terminie zaliczki na koszty postępowania, a brak jest płynnych funduszy na te koszty;

2) organ założycielski podejmie decyzję o wdrożeniu postępowania likwidacyjnego wobec przedsiębiorstwa państwowego, o ile likwidacja nie jest skutkiem przekształcenia, łączenia lub podziału tego przedsiębiorstwa;

3) sąd orzeknie rozwiązanie spółki handlowej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 94, poz. 1037, z późn. zm.);

4) minister właściwy do spraw gospodarki wyda, na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, decyzję o zakazie wykonywania działalności gospodarczej, wykonywanej na takich samych zasadach, jak przedsiębiorcy polscy, przez przedsiębiorcę zagranicznego w ramach utworzonego oddziału z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

5) minister właściwy do spraw gospodarki wyda, na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, decyzję o zakazie wykonywania działalności przez przedsiębiorcę zagranicznego, w ramach utworzonego przedstawicielstwa z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

6) zgodnie z przepisami art. 7-7i ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. - Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178, z późn. zm.) lub przepisami o swobodzie działalności gospodarczej organ ewidencyjny wykreśli pracodawcę będącego osobą fizyczną z Ewidencji Działalności Gospodarczej w wyniku zawiadomienia o zaprzestaniu wykonywania działalności gospodarczej lub stwierdzenia trwałego zaprzestania wykonywania przez pracodawcę działalności gospodarczej.

Nadto art. 8a ust. 1 powyższej ustawy stanowi, iż niewypłacalność pracodawcy, o którym mowa w art. 2 ust. 1, zachodzi również w razie niezaspokojenia roszczeń pracowniczych z powodu braku środków finansowych w przypadku faktycznego zaprzestania działalności przez pracodawcę, trwającego dłużej niż 2 miesiące.

2. Datą wystąpienia niewypłacalności pracodawcy jest dzień upływu terminu, o którym mowa w ust. 1.

W zakresie prowadzonych rozważań na uwadze należy mieć również regulację wynikającą z art. 12 ust. 1 tejże ustawy, która określa, iż w razie niewypłacalności pracodawcy niezaspokojone roszczenia pracownicze, podlegają zaspokojeniu ze środków Funduszu.

Zgodnie z ust. 2 cyt. artykułu zaspokojeniu ze środków Funduszu podlegają należności główne z tytułu:

1) wynagrodzenia za pracę;

2) przysługujących pracownikowi na podstawie powszechnie obowiązujących przepisów prawa pracy:

a) wynagrodzenia za czas niezawinionego przez pracownika przestoju, za czas niewykonywania pracy (zwolnienia od pracy) i za czas innej usprawiedliwionej nieobecności w pracy,

b) wynagrodzenia za czas niezdolności pracownika do pracy wskutek choroby, o którym mowa w art. 92 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.),

c) wynagrodzenia za czas urlopu wypoczynkowego,

d) odprawy pieniężnej przysługującej na podstawie przepisów o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników,

e) ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy, o którym mowa w art. 171 § 1 Kodeksu pracy, należny za rok kalendarzowy, w którym ustał stosunek pracy,

f) odszkodowania, o którym mowa w art. 36¹ § 1 Kodeksu pracy,

g) dodatku wyrównawczego, o którym mowa w art. 230 i 231 Kodeksu pracy;

3) składek na ubezpieczenia społeczne należnych od pracodawców na podstawie przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych.

Roszczenia z tytułów wymienionych w ust. 2 pkt 1, pkt 2 lit. a-c i lit. g oraz pkt 3 podlegają zaspokojeniu za okres nie dłuższy niż 3 miesiące poprzedzające datę wystąpienia niewypłacalności pracodawcy albo za okres nie dłuższy niż 3 miesiące poprzedzające ustanie stosunku pracy, jeżeli ustanie stosunku pracy przypada w czasie nie dłuższym niż 9 miesięcy poprzedzających datę wystąpienia niewypłacalności pracodawcy. (ust. 3 cyt. artykułu)

Roszczenie z tytułu wymienionego w ust. 2 pkt 2 lit. e podlega zaspokojeniu, jeżeli ustanie stosunku pracy nastąpiło w okresie nie dłuższym niż 9 miesięcy poprzedzających datę wystąpienia niewypłacalności pracodawcy. (ust. 4 cyt. artykułu)

Roszczenia z tytułów wymienionych w ust. 2 pkt 2 lit. d i lit. f podlegają zaspokojeniu, jeżeli ustanie stosunku pracy nastąpiło w okresie nie dłuższym niż 9 miesięcy poprzedzających datę wystąpienia niewypłacalności pracodawcy lub w okresie nie dłuższym niż 4 miesiące następujące po tej dacie. (ust. 5 cyt. artykułu).

Roszczenia z tytułów wymienionych w ust. 2 podlegają zaspokojeniu także w przypadku, gdy uprawnienie do nich powstanie w dniu stanowiącym datę wystąpienia niewypłacalności pracodawcy lub w dniu ustania stosunku pracy. (ust. 6 cyt. artykułu)

Jak wynika z wyżej przywołanych przepisów Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych pokrywa niektóre należności pracownicze , tylko do określonej wysokości (art. 14.1 ustawy) i za ściśle określony czas .

W takiej sytuacji konieczne jest przede wszystkim ustalenie z jaką datą możemy uznać ,że były pracodawca powódki był niewypłacalny w rozumieniu ustawy.

17 grudnia 2012 r Sąd Rejonowy (...) wydał postanowienie o rozwiązaniu spółki dodatkowo jak wynika ze sprawozdania likwidatora Sąd Rejonowy w E. w dniu 3 października 2013 r wydał postanowienie w sprawie (...) oddalające wniosek o ogłoszenie upadłości byłego pracodawcy powódki. Biorąc pod uwagę terminy o których mówi art. 12 wyżej przywołanej ustawy stwierdzić należy ,że w dacie wydania tych orzeczeń przekroczone zostały okresy za jakie fundusz ponosi odpowiedzialność . Umowa o pracę powódki uległa bowiem rozwiązaniu w dniu 1 maj 2010 r.

Jeżeli chodzi o wynagrodzenie za pracę to fundusz zaspokaja to świadczenie za okres nie dłuższy niż 3 miesiące poprzedzające datę wystąpienia niewypłacalności (w tym przypadku według powoda marzec 2010 r) albo za okres nie dłuższy niż 3 miesiące poprzedzające ustanie stosunku pracy ,jeżeli ustanie stosunku pracy przypada w czasie nie dłuższym niż 9 miesięcy poprzedzających datę niewypłacalności pracodawcy .

Jak wynika z powyższego przy przyjęciu tej daty niewypłacalności fundusz nie ma obowiązku pokrycia niezaspokojonych roszczeń z uwagi na to ,że nie mieszczą się one w wyznaczonym ustawą czasookresie .

W takiej sytuacji pozostaje Sądowi do rozważenia czy w przedmiotowej sprawie podstawą prawną dochodzonych przez powódkę roszczeń może stanowić art. 8a ust. 1 powołanej ustawy.

W świetle powyższego na stronie powodowej spoczywał ciężar wykazania okoliczności objętych treścią niniejszej regulacji.

Podkreślić należy, iż zgodnie z treścią art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Podnieść należy, iż brak wykazania powyższych okoliczności obciążać musi zawsze podmiot, na którym spoczywa ciężar tego dowodu, Sąd nie ma bowiem ani obowiązku, ani też możliwości wyręczenia stron w wyjaśnianiu treści łączących strony stosunków, w sytuacji gdy pozostają one w tym zakresie bierne. Zgodnie z podstawową w procesie cywilnym zasadą kontradiktoryjności, mając na uwadze treść art. 3 kpc i art. 232 kpc- w brzmieniu nadanym przez ustawę z dnia 1 marca 1996 roku o zmianie Kodeksu postępowania cywilnego, rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej – Prawo upadłościowe i Prawo o postępowaniu układowym, Kodeksu postępowania administracyjnego, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U Nr 43, poz. 189) - to strony są zobowiązane do wskazywania dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne stając się dysponentem postępowania dowodowego, zaś Sąd jest zwolniony od odpowiedzialności za jego wynik. (orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 7 marca 1997 roku, II CKN 70/96, OSNC 1997, Nr 8, poz. 113, z dnia 16 grudnia 1997 roku, II UKN 244/98, OSNAPiUS 1999, Nr 20, poz.662).

Zdaniem Sądu analizując materiał dowodowy zgromadzony w sprawie powód nie wykazał okoliczności objętych treścią art. 8a cyt. ustawy.

Zgodnie z tym unormowaniem: „niewypłacalność pracodawcy, o którym mowa w art. 2 ust. 1, zachodzi również w razie niezaspokojenia roszczeń pracowniczych z powodu braku środków finansowych w przypadku faktycznego zaprzestania działalności przez pracodawcę, trwającego dłużej niż 2 miesiące" (ust. 1), „Datą wystąpienia niewypłacalności pracodawcy jest dzień upływu terminu, o którym mowa w ust. 1" (ust. 2). Z cytowanych przepisów wynika, że niewypłacalność w rozumieniu ustawy zachodzi również wtedy, gdy ma miejsce sytuacja cechująca się tym, że : pracodawca nie zaspokaja roszczeń pracowniczych, powodem niezaspokojenia roszczeń jest brak środków finansowych, pracodawca faktycznie zaprzestał działalności, stan ten trwa dłużej niż 2 miesiące. Za datę wystąpienia niewypłacalności w takim wypadku ustawa uznaje dzień upływu dwumiesięcznego okresu faktycznego zaprzestania działalności przez pracodawcę. Zarówno umiejscowienie w ciągu przepisów definiujących niewypłacalność, jak i treść art. 8 ("niewypłacalność pracodawcy, o którym mowa w art. 2 ust. 1, zachodzi również") wskazują, że jest to

kolejny z normowanych w ustawie wypadków, składających się na określenie niewypłacalności pracodawcy. Wobec tego pracownikom w razie wystąpienia niewypłacalności, o której stanowi art. 8a, przysługują roszczenia określone w art. 12, ponieważ roszczenia te przysługują, na zasadach określonych w tym przepisie "w razie niewypłacalności pracodawcy". (uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 4 września 2012 roku, I PK 72/12)

Wskazać należy, iż stosunek pracy powódki K. Z. ustał w dniu z dniem 1 maja 2010 roku.

W ocenie Sądu powód nie wykazał jednak w toku prowadzonego postępowania faktu zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej przez byłego pracodawcę przez okres wynikający z art. 8a cyt. ustawy. W tym miejscu należy wskazać, iż do przejawów takiej należy bowiem każdy aspekt dotyczący organizacji i kierowania pracą pracowników w określonym miejscu, czasie, jak również za wynagrodzeniem, w tym związany z zaspokajaniem należności pracowniczych, przejawiający się również aktywnością w stosunkach do podmiotów zewnętrznych, polegających między innymi na kontynuacji stosunków cywilnoprawnych i finansowych z dostawcami, odbiorcami, bankami, ubezpieczycielami, podejmowaniu wszelkich czynności zgodnie z obowiązującym porządkiem prawnym, występowaniu przed sądami i organami administracji publicznej oraz innych działań z wykorzystaniem zasobów majątkowych własnych lub obcych, pozostających w zarządzie pracodawcy oraz dostępnych instrumentów finansowych.

Jak to zostało ustalone w sprawie postanowienie o rozwiązaniu (...) spółka zoo z siedzibą w S. zostało wydane w dniu 17 grudnia 2012r. Wykreślenie z rejestru miało miejsce dopiero 22 września 2014 r.

PO tym jak zwolniono pracowników, jeszcze przez jakiś czas część z nich pracowała na podstawie umów zlecenia.

Spółka w marcu 2012 r opłaciła jeszcze podatek od nieruchomości. ostatnią deklarację roczną o pobranych zaliczkach na podatek dochodowy złożyła za rok podatkowy 2010 r. Spółka była płatnikiem (...) Urzędu Skarbowego w G. w okresie od 23 sierpnia 2006 r do 22 lipca 2011 r i w tym okresie nie posiadała zaległości podatkowych. Postanowieniem z dnia 15 listopada 2012 r komornik sporządził plan podziału z kont bankowych z dnia 15 listopada 2012 r

Przeciwko spółce toczyły się postępowania sądowe zainicjowane pozwami byłych pracowników o zapłatę i wydanie świadectw pracy. Spółka w tych procesach uczestniczyła i w jej imieniu wywiezioną została także apelacja od wyroku Sądu Rejonowego w E.z dnia 28 maja 2013 r, następnie oddalona przez Sąd Okręgowy w dniu 28 lutego 2014 r. Spółka też sprzedawała nieruchomości i ruchomości wchodzące w skład jej majątku. Licytacja ruchomości odbyła się 4 maja 2012 r. Zawierała także ugody z wierzycielami m.in. w dniu 2 marca 2013 r z głównym wierzycielem likwidowanej spółki tj. ze spółką zoo (...)

Podkreślenia wymaga, że w niniejszej sprawie Sąd musiał opierać się jedynie na podstawie złożonych do akt dokumentach oraz zeznaniach powódki. W ocenie Sądu zaś dokumenty, które zostały złożone do akt nie pozwalają w sposób jednoznaczny ustalić w jakiej dacie doszło do faktycznego zaprzestania prowadzenia działalności przez byłego pracodawcy. Bowiem sam fakt zwolnienia pracowników nie jest wystarczającym dowodem na potwierdzenie, że doszło do faktycznego zaprzestania prowadzenia działalności w każdym możliwym aspekcie działalności spółki. Tym samym w ocenie Sądu strona powodowa nie wykazała okoliczności objętych regulacją z art. 8a cyt. ustawy tj. faktycznego zaprzestania działalności przez byłego pracodawcę przez okres trwający dłużej niż 2 miesiące.

O powyższym orzeczono w punkcie I wyroku.

Zgodnie z treścią art. 98 k.p.c. strona przegrywająca obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, przez co rozumie się również koszty zastępstwa procesowego.

Orzekając o kosztach procesu, w tym kosztach zastępstwa procesowego Sąd miał na uwadze dyspozycję art. 102 kpc, zgodnie z której treścią w wypadkach szczególnie uzasadnionych, Sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

Mając na uwadze powyższą regulację, która przyznaje Sądowi pewną swobodę w zasadzaniu kosztów procesu, przy uwzględnieniu zasad słuszności, Sąd uznał, iż w niniejszym postępowaniu niecelowym jest obciążenie powoda kosztami zastępstwa procesowego.

Względy słuszności decydujące o nie obciążeniu kosztami procesu są pojęciem, które może być rozumiane szeroko.

W niniejszym postępowaniu odstępując od obciążania powoda powyższymi kosztami Sąd miał na uwadze fakt, iż roszczenia objęte sporem dotyczyły w istocie należności z tytułu wynagrodzenia za pracę, których powód jako pracownik, mimo ich przyznania w treści tytułu wykonawczego, nie może wyegzekwować i otrzymać wskutek okoliczności od niego całkowicie niezależnych.

O powyższym orzeczono w punkcie II wyroku.